

aquella facilitat de paraula que li es propia, començà donant en nom de tots els reunits la més grata benvinguda al aludit conferenciant deitjant que les seves autoritzades paraules trobessin resó en tots els agricultors i presents al acte, ja que a ningú més que a ells podia aprofitar aquella conferència.

Se lamentà—i amb sobrada raó—del poc interès que entre'ls terrassans havia despertat aquell acte, si bé comprenia que l'hora en que se celebrava no era la més a propòsit donat l'intens treball que en aital temps el rego reporta a les classes agrícoles. Seguidament don Josep M.ª Valls exposà l'objecte de la seva visita, que no era altre que procurar que'l treball del agricultor no fos greument explotat per ningú, ni mens que ho pogués esser ja mai per la torpesa, decídia e ignorancia propia. Se estengé en llargues i atinades observacions, fent veure d'una manera evident com moltes voltes l'agricultor compra a major preu, lo mateix qu'ell a produir, venent-ho ensems a preu íntim.

Donats aquets precedents entrà en el terreny—podriem dir—substancial de la Conferència.

Exposà amb molta claretat les ventatjes que'ls agricultors podrien obtenir de cooperar junts a la destilació directe del esperit de *brisa*.

Peraixófer, seria—deia l'il nostre conferenciant, indispensable que'ls agricultors enviessin les seves *brises* a Mataró per medi d'un corresponçal que se nomenaria a cada poble, i allí se procediria a la destilació o producció de alcohol pel mitjà d'una fàbrica que s'hi montará, donat cas que'ls terrassans i propietaris responguin a la crida: De moment fora convenient que'l agricultor renunciés a cobrar la *brisa* per quant el valor d'ella seria lo que'l convertiria en verdader accionista de dita fàbrica. Amortissat que fos el capital prestat—que segons opinió del senyor Enginyer si tot-hom hi cooperés, seria cosa d'un sol any—aleshores podrien cobrar ja el valor de la *brisa*

a n'el prau—no de la *brisa* sinó del esperit extret de dita *brisa*. El poc espai de que disposém en eix setmanari em veden extendrem amb

més detalls i tal volta, encar sien els trasmesos algún tant defectuosos.

AMIC.

Un parlament en l'Escola Nocturna de noies de Malgrat

Magnífiques Autoritats.—Senyores.—Senyors

Us hem convidat, com cada any, a aquesta festa, humil i sense pretensions, com necessàriament han de ser, les festes de la nostra Escola, a fi de que fent-vos càrrec de lo que ha sigut el nostre treball en el curs que acabem i quins han sigut els fruits de la callada labor de cada dia, poguem judicar si s'ha fet mereixedora al vostre carinyo i a la vostra protecció.

Es clar, senyors, que la finalitat immediata d'aquesta festa es recompensar, en la mida de les nostres forces i segons permeten els capdals de que podém disposar, a les treballadores que durant el curs han concorregut a les classes, amb la seguretat de que aquestes petites distincions han a enlleminar les i satisfer les, ajudant les a perseverar en el sacrifici que suposa el treball de la propia il·lustració quan s'ha de fer en la forma que ellas ho han de practicar.

Més si aquesta es la finalitat immediata de la festa anyal de l'Escola nocturna per a obreres, jo veig ben evident, i cre que vósaltres també ho compendreu aixís, que n'enclou una altra de més enlairada i més cristiana com es la de fomentar la santa caritat i mútua estimació entre tots els que intervenim en aquesta obra.

En el nostre temps s'ha anat refredant la caritat que en els sigles de gran fe tenia fortament units a tots els elements que constitueixen la societat; els llassos de la mútua ajuda que donava unitat a la manera de ser de la gent d'avans s'han anat afluint de tal manera que ja veiem com cada dia amb major furia ens amenassa la

destrucció de tot lo existent per a fer pas al dret de la força o del major número. És necessari per a evitar una fatal i completa ruina, que tot-hom, rics i pobres, fassin gans esforços per a rejuntar les esquerdes que en l'edifici de la societat s'han anat obrint com a lògica conseqüència d'idees i doctrines tan oposades a la caritat cristiana.

I una de les manifestacions més grans d'aquesta caritat la que pot ser dignificada més, tan al qui la fa com al que la reb, es la de una cristiana instrucció i educació, perque, quan més gran es la nostra ànima que el nostre cos, quan enlairades son les nostres facultats espirituals que els sentits corporals, quan més imperioses son les necessitats del nostre esperit que les del nostre cos, tan més dignes i de més transcendència son les obres de caritat que's fan per a satisfer aquestes necessitats espirituals del nostre pròxim, que les que's fan per a satisfer les seves necessitats temporals.

I com que la nostra Escola, senyors, ha sigut precisament fundada an aqueix fi i en la mida de les seves forces treballa per a instruir, educar i dignificar a moltes jovenetes que per a guanyar-se la vida i tal vegada pera guanyar la vida dels seus germanets petits o dels seus pares ja vellots es veuen obligades a treballar tot el dia, per aixó jo erec que aquesta festa ha de contribuir en gran manera a demostrar com una de les formes millors en que pot manifestar-se la verdadera caritat cristiana, aquí en la nostra estimada Vila de Mal-